

SLOVENSKA PISARNA.

Glasilo društev vseh slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov.

„V organizaciji je moč in veljava!“

Izhaja vsak mesec. — Stane na leto 4 K. Posamezne številke se dobe po 35 vin. — Za oznanila se računa po dogovoru. — Dopise in naročnino sprejema uredništvo in upravništvo v Gorici, ulica Bertolini št. 20. — Uradne ure so vsako soboto od 1. do 3. ure popoldne. — Rokopisi se ne vračajo.

VSEBINA: 1. Tovariši! — 2. V organizaciji je moč! — 3. Časopisje! — 4. Nekaj o naraščanju in bela vrana! — 5. Pravila zveze! — 6. Dopisi! — 7. Iz pisarniške prakse! — 8. Zapisnik ustanovnega občnega zbora goriškega društva.

Tovariši!

Stanovski boj, ki ga vodimo na Slovenskem že celo desetletje, mora nam prinesiti uspehov! In da te vspehe čimprej dosežemo, morajo vsi tovariši na branik, v boj!

Dajte nam dostojnih mezd!

Povišan je odvetniški tarif, povišan vsled draginje! Kdo čuti draginjo? Ali šefi? In naše plače naj ostanejo v kljub temu tako sramotno nizke, kakor so sedaj?

Šesturni nepretrgani delavnik

bodi naša nadaljna zahteva. Čemu bi se žrtvovali za druge? Čemu bi riskirali zdravje in življenje? Ali nismo ravnotako upravičeni zahtevati izraven delaven čas, kakor državni uradniki? Ali nismo poleg tega upravičeni zahtevati primernih počitnic?

In to vse moramo doseči, ako hočemo mesto modernih sužnjev postati ravnopravni udje človeške družbe, organični del umstvenega proletarijata, upoštevani tudi v javnem življenju. Moremo pa to doseči le potom

kolektivne pogodbe

in zopet to kolektivno pogodbo dosežemo le potom trdne, enotne in splošne narodne strokovne

organizacije!

Tovariši! Celjani so bili prisiljeni v stavko. Ali ne smemo misliti na splošno stavko? Ali ne čutite potrebe za trdnim podpornim fondom, za odbojnim fondom, za pogrebnim zakladom? Ali ne smemo misliti na našo lastno strokovno izobrazbo?

In le trdna stanovska zavest nas bo rešila, le skupen nastop nam bo v spas.

Vsak tovariš

mora v organizacijo, vsak naj bo naročnik lista, vsak naj bo ne le član, ampak vnet in marljiv agitator in bojevnik. Sedaj ko je ustanovljena naša

„Zveza“,

ne sme biti nijednega omahljivca in izdajalca, vsi v „Zvezo“, vsi na branik za naše stanovske in

človeške pravice!

V slogi je moč! V delu je rešitev! In sedaj, —
— Allôns, enfants!

V organizaciji je moč!

V slogi je moč, pravi pregovor. Jaz pa pravim: „V organizaciji je moč.“

Kaj pa je organizacija? Nič drugzega, kot velika družina, kjer delajo složno vsi za enega, eden za vse! Vsak posamezen družabnik je ud velikega mehanizma.

Kakor je zdravemu človeku potrebno, da deluje vsak posamezen čut, ravno tako mora v organizaciji izpolnjevati vsak družtenik svojo dolžnost, sicer organizacija zgubi svoj smoter.

Pri človeku razločujemo glavne in postranske čute. Ravno to je tudi v vsaki organizaciji, v vsakem društvu. Odborniki so glavni, drugi družteniki pa postranski čuti. Človeško življenje je odvisno od delovanja glavnih čutov, društvo pa od delovanja odbora. Če odbor ni delaven, mora društvo propasti. Ker je pa obstoj posameznih društev zavisen od odbora, naj bi se vanj volili samo taki člani, ki se zavedajo svojih dolžnosti, ki so zdravi in čili, ki so pripravljeni vestno spolnjevati težavno in odgovorno, pa hvaležno mesto. Društvo ne obstoji radi odbornikov, temveč radi tega, da koristi družtenikom. Ni zadosti prevzeti samo podeljeno čast, temveč treba se je skazati vrednega te časti!

Le na tej podlagi ustanovljena društva dobro vspevajo.

Tudi odvetniški in notarski uradniki imamo svoja društva. Meni se dozdeva, da niso ustanovljena na zdravi podlagi, da vsled tega hirajo. Ne bom valil vso krivdo na odbore, da naša društva ne vspevajo, smelo pa trdim, da človek, ki le z nejevoljo prevzame kako odborniško mesto, ne bo koristil društvu. Tako pride, da tovariši nimajo zaupanja do društva. Je pa tudi malomarnost tovarišev vzrok, da ničesar ne dosežemo. Odvetniški in notarski uradniki bi se vsled inteligence morali najbolj zavedati, da je v organizaciji moč. Pa ravno nas je največ, ki živimo za se, kot kaki magnati, ki imajo vsega dovolj. Vsak drug stan je bolje organiziran kot smo mi. Ali je nam to mogoče v korist?!

Obče znano je, da smo ravno odvetniški in notarski uradniki najslabše plačani. Z našimi dohodki ni mogoče niti živeti, niti umreti. Živitarimo, kakor jetičen človek, dokler nas ne reši bela žena — smrt — vseh zemeljskih težav in nadlog.

Zares hudi časi so nastopili. Srečen, ki prisluži toliko, da pošteno preživi sebe in svoje. Ni pa tako srečnih večina odvetniških in notarskih uradnikov. Večina je zadovoljna s tem, da vidi svoje otročiče nasičene. Če pa njim samim začne kruliti po trebuhu, se pa malo boli prepašejo, pa so siti. Zjutraj malo kave, opoldan prižganka in malo krompirja, zvečer pa zopet kava, to je vsakdanja hrana. Na kak poboljšek se niti misliti ne upajo. Ni čuda, da blede lica in da obleka visi z njih teles, kakor razkakega polena!

Resne čase so sprevideli vže skoraj vsi sloji. Sprevideli so gospodarji, da njih uslužbenci ne morejo več shajati s poprejšnjo plačo, pa so jim jo zboljšali. So pač moderni taki gospodarji!

Med najbolj modernimi so pa najbolj nemoderni odvetniki in notarji, ki puste svoje uradnike umirati gladu.

S prvim julijem so se našim šefom dohodki vsled novega odvetniškega tarifa zdatno zboljšali. Vlada jim je dala ta tarif, ker so ji obljubili uradnikom svojim zboljšati plače. To je pa bila sama pretveza, v resnici jim je bilo le za njih lastne žepe, ki so vže itak precej rejeni. Resne volje gotovo niso imeli, kar se naj bolje spozna iz tega, da še nisem slišal nobenega tovariša pohvaliti se, da mu je zboljšana plača. Vlada se je našim šefom vsedla na limanice. Sicer pa vrana vrani ne izkljuje oči!

Vsled novega odvetniškega tarifa smo vsi odvetniški in notarski uradniki opravičeni stopiti pred svoje šefe in zahtevati povišanje plač. Zakaj pa tega ne storimo? Ali smo tako navivni . . . Ne, nismo neumni, temveč pametni. Dobro poznamo šefe. Kakor hitro bi zahtevali boljše plače, zabrusili bi nam v obraz: „Če vam ni prav, si pa drugod iščite službe“. Šefi pač dobro vedo, da so vsa boljša mesta za delj časa in stalno zasedena, zato so pa tako drzni proti nam. Mi pa vemo, da je boljše držati slabo službo, kot pa loviti boljšo. Zato pa lepo voljno trpimo in čakamo, kedaj bo nam zlepa padla kaka drobtinica od bogato obložene šefove mize.

Ali bo to vedno tako ostalo? . . . Dokler si ne bodemo z jeditostjo in lastnim trdom zboljšali položaja. Sami smo si krivi gorja, ki ga moramo prenašati potrpežljivo.

Ni mi znano, koliko je odvetniških in notarskih uradnikov, dobro pa vem, da jih niti 1/2 ni vpisanih v naša društva. Če pregledamo imenike naših društev, našli bodemo skoro same starejše in oženjene tovariše. Sila kola lomi! To spoznajo v društva vpisani tovariši. Radi bi si pomagali na ta način, ker vedo, da vsak posamezen ne premore nič, združeni pa vse. Pridobili bi radi vse tovariše za društvo, toda mečejo bob v steno, pridigujejo gluhim ušesom. Mlajši tovariši in pa neoženjeni veseljaki se nič ne brigajo za društva, ker mislijo, da so nepotrebna. Pač nič ne mislijo na prihodnost, temveč živé tja v dan. Nekaj je pa tudi tako sebičnih, da puste drugim mladike cepiti, da bi potem oni otrgavali sadje. Pa ne bo šlo! Vsi za enega, eden za vse, sicer bo naš stan še naprej stan trpinov vsled malomarnosti nekaterih lenu-

hov! Sedaj je čas, sedaj pristopimo vsi do zadnjega k naši organizaciji! Kedar bodemo vsi pod eno streho, potem se nam ni treba bati plohe v podobni odpovedane službe.

Naše zahteve niso pretirane, zato pa moramo prodreti ž njimi. Vsak dober delavec je poštenega plačila vreden. Naša dela niso lahka, pač pa polna odgovornosti. Mi smo pa jim kos, vsled naših študij in pridobljene prakse. Gotovo smo bolj izobraženi kot pisarniški oficijanti, odnosno kot državni uradniki treh nižjih plačilnih razredov. V vsem lahko konkuriramo ž njimi. Ker smo pa njim v delu jednaki, bodimo jim jednaki tudi v plači. Naše plače naj se uredi po onih pisarniških oficijantov, oziroma uradnikov XI., X. in IX. plačilnega razreda.

To naj bo naš smoter. Od tega nas ne sme odvrniti nobena sila. Ne smemo se pa zanašati na hipne pridobitve. Vstrajno naprej, dokler ne dosežemo svojega namena! Hud bo boj, toda končna zmaga mora biti naša!

I. Š.

Časopisje.

(Članek iz uredništva).

Vsako gibanje, stranka, stanovska ali strokovna organizacija mora imeti svoj organ, svoj list, v katerem publicira vse svoje boje, notranjo organizacijo, načrte in cilje, v katerem občuje glavno vodstvo z najoddaljenjšimi tovariši, v katerem lahko polemiziramo z nasprotniki in eventualno med seboj, svetujemo, bodrimo, si bistrimo pojme itd. Stranka ali organizacija, ki ne zasleduje samo društvenih zabavnih, marveč resne, politične ali pa socialne cilje, mora imeti po eno ali več glasil. In tako vidimo, da skrbi posebno vsaka nova struja ali organizacija najprej zato, kako dobiti glasilo. Liberalci, klerikalci, agrarci, socialni demokrati, narodni delavci, celo anarhisti, vladne, opozicijske in revolucionarne stranke, pa zopet uradniške, kmečke, kapitalistične in delavske strokovne organizacije skrbe zato, da izdajajo svoj list. Vsi, ki spadajo k dotični organizaciji, se za ta list zanimajo, ga kupujejo in naročujejo ter plačujejo, ga čitajo ter mu pošiljajo dopise, sporočila in članke. In tako je tudi prav, ker stranka ali organizacija brez lista je podobna konju brez kopita ali trobentaču brez trobente, polku brez zastave.

Ko smo se pred leti organizirali, bila je naša prva skrb — list. „Slovenska Pisarna“ je ostala od takrat naš „Sorgenkind“. A žal, skrbelo je zanjo le malo število prvobojevnikov našega stanovskega gibanja. Reči moramo, da je pisarna prinašala v eni perijodi dóneske samo

4—5 sotrudnikov, v drugi zopet 3—4 drugih, Veliko maso tovarišev pa je vsakokratno uredništvo (Bovha, Moškon,) moralo opominjati in prositi, pozivati in hruliti, predno so naročnine počasi kapljale. In doneski? Poleg gori omenjenih dveh tovarišev še dva goriška in en ljubljanski tovariš, pa imaš celo sotrudništvo v zadnjem času, le sporadično se je tu pa tam oglašal še po 1 Goričan, Ljubljančan in Celjan.

Tovariši! Večina Vas živi brez smisla za pečjo in pusti, da se pečica tovarišev trudi in trudi sama. Ni čuda potem, da ni večjih uspehov. Naš list je sedaj za vso našo „Zvezo“ to, kar je živčevje za telo. In vsi, ki ste udje telesa, ste dolžni za to živčevje skrbeti, mu dovažati hrane, t. j. se na list naročiti (za kogar ne skrbi društvo) in listu pošiljati dopisov, člankov in poročil. Vzdromite se vendar enkrat iz letargije!

Tovariši, proč z lenobo!

Pero v roko, kakor Vam je stari naš tov. Christof že tolikokrat v svojih člankih priporočal! Ni treba pisati dovršenega sloga Maupasantovega, tudi ni treba razvijati Ciceronove zgovornosti ali Bismarckovih gromov, niti Lassalovega navdušenega poveljevanja, — pišite skromno, zapišite vsak dogodek v svoji pisarni, incidente med tovariši samimi ali s šefom, pišite nasvete in misli o strokovni organizaciji, o napredku, o družabnem ali političnem življenju. kolikor se tiče nas, — skratka, pišite! Uredniška naloga je, da potem dopise, ki niso godni za objavo, izprenemi, popravi, skrajša, zdaljša, zpopolni ali reducira, ali tudi porabi za nov članek. Prav odborniki pa imajo nalog in dolžnost, da za tako dopisovanje skrbe in da gredo z v z g l e d o m pred drugimi.

Pa še drugo. Mnogo je tovarišev, ki niso učlanjeni oziroma za koje društvo ne plačuje naročnine. Te tov. pozivljamo, da naj ali društvu takoj pristopijo, ali pa da se naj na list naroče. Sramota je, da se najdejo med nami še duše, prodane in neznačajne, ki pred šefom potegnajo kakor pes rep med noge in klavrno cvilijo za milost, ki se boje, da jih šef odpusti, če se organizirajo. Za take šefe, ki sami niso boljši od neznačajnih okostenelih birokratov, bomo imeli v našem listu vedno kak kotiček, a pozabili tudi ne bomo onih tovarišev, ki niso tega imena vredni.

Omenjamo še, da izdaja mlado goriško društvo list na svoje stroške. Poprej, pa ga je izdajalo celjsko društvo, bil je gmotni položaj (radi skupin) mnogo ugodnejši. Sedaj pa goriško društvo na lasten riziko lista ne more izdajati. Vsled tega pozivljamo vse one tovariše, ki niso pri goriškem ali ljubljanskem društvu učlanjeni,

da nam naročnino za naš list pošljejo vsaj za pol leta, ker jim sicer list ustavimo in njih imena objavimo v prihodnji številki, da bo tovarištvo izvedelo za imena onih, ki so list sprejemali več časa na dom, ne da bi ga bili plačali. Morda bo ta apel na osebno čast kaj zalegel.

Uredništvo.

Nekaj o naraščaju.

Samoposebi umevno je, da stan, brez prave penzije, brez stalnosti, z naravnost pasjimi eksistenčnimi sredstvi, vsled tega tudi brez družabnega ugleda, takorekoč pastorek med stanovi, da tak stan nima in ne more imeti naraščaja. Tako je de facto v naših vrstah zavladało občutno pomanjkanje po naraščaju. Mundantov je še nekaj, ali večina njih si ne mora ali deloma tudi ne more pridobiti nadaljne izobrazbe. Čemu tudi? Saj je vsem dana prilika, da prestopijo v trgovino, ali da ostanejo kot računski podčastni-pri vojaki, i. t. d., saj imajo povsod boljše dohodke, ko v odvetniških pisarnah. Redkokateri postane pisarnovodja, hitre menjave in goste službe so na dnevnem redu. Plača odgovarja tem razmeram in razmere plači: Mundant dobiva povprečno 60—70 na K mesec. Kakšen lahkoživec postane lahko ob 70 K, je umevno. Če nima podpor od doma, mu je dana prilika delati permanentno „Entfettungskur.“

Stenografov ni. Tradicijonelno so to mesto zavzemali prvo- ali tretjeletniki juristi, katerim to sicer privoščimo, saj moramo reči, da smo se ž njimi vedno dobro razumeli. A pride čas, ko jih več izstopi naenkrat; sedaj je n. pr. okrog 12 stenografskih mest po vsem Slovenskem praznih. Če bi 12 mundantov bilo izurjenih v stenografiji, ali ne bi se vrste stalnih uradnikov občutno zgostile? Naš klic bodi torej: Več naraščaja!

Sicer pa ne bi bila naša škoda, če naenkrat začne primanjkovati delavnih močij. Kakorhitro postanemo bolj „rar“ ravno vsled slabega našega položaja, bodo šefi prisiljeni izboljšati naše gmotno stanje, in sicer izboljšati ne morda bagatelno, marveč definitivno in pošteno. Sila kola lomi in dokler šef nima sile, ne pride s soldom na dan. Skoraj bi se moralo pri nas tudi misliti na Marxov „Železni mezdni zakon“ (Ehernes Lohngesetz). Ampak, kaj ve šef o Marksu; vse njegovo socialno prepričanje je dobro shranjeno v jekleni kasi; tako je vsaj varno pred ulomom.

Na grobeh.

Bridka izguba zadela je občespoštovanega ljubljanskega župana g. Ivana Hribarja. Po dolgi mučni bolezni umrl mu je sin — edinec g. odvetnik dr. Ivan Milan Hribar v starosti 35 let.

Ni bil znan po političnem delovanju; mirno je živel življenje delavnega človeka. Vedno je bil prijatelj našemu stanovskemu gibanju, ki ga je pospeševal in podpiral. Ko se je ustanovila ljubljanska skupina celjskega društva, bil je on edini zastopnik odvetniških kandidatov, ki je v krasnih besedah bodril navzoče tovariše k organizaciji. Bil je potem dolgo reden član III. skupine, in ko je odprl lastno pisarno, ni prenehal biti društveni član, marveč je postal društven ustanovnik z lepim zneskom. Napram svojim uradnikom ni nikdar pokazal visokega „šefa,“ marveč jih je smatral res za svoje uradnike. Bodi mu zemljica lahka. Gospodu županu pa izražamo svoje sožalje.

Bela vrana.

V Gorici je odvetnik g. dr. Fran Pavletič. Do sedaj je plačeval svoje uradnike povprečno enako, kakor drugi goriški slovenski odvetniki. Po izboljšanju odvetniškega tarifa je zvišal plače svojim uradnikom: Enemu je dal 80 K več, ko dosedaj, enemu 50 K več, enemu 20 K več in enemu 10 K več.

To je eden, ki je sledil zadnjemu pozivu v „Pisarni.“ Drugih, kakor kaže, ne bo za njim Slava njemu, ker je to ena izmed belih vran. Kajti opomnimo, da ni to storil vsled pritiska, ampak čisto prostovoljno, iz lastne inicijative. Da! je vrhu tega vsakemu uradniku po 14 dni počitnic, in enemu, kateremu počitnic ni mogel dati, je plačal skozi 14 dnevni počitniški čas dvojni njegov dnevni zaslužek. To se je zgodilo tisti čas, ko so se drugi goriški šefi obreg-nili v „Pisarno,“ da je njen ton „revolverski“ brez vseh ozirov, in tisti čas, ko so v Celju morali poseči tovariši po stavki, sicer bi ne bili dobili niti nedeljskega počitka! Dal Bog, da bi temu vzgledu sledili še mnogi šefi, ter prišli enkrat do prepričanja, da je naš boj za zvišanje plač pravičen in v smislu določeb novega odv. tarifa povsem opravičen.

Pravila

„Zveze društev slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov.“

1. Namen zveze.

§ 1.

Namen zveze je združitev vseh na Kranjskem, Štajarskem, Primorskem in Koroškem že osnovanih in v bodoče se osnujočih društev slov. odvetniških in notarskih uradnikov, da:

a) pospešujejo duševne in materijalne interese slovenskega odvetniškega in notarskega uradništva in

b) teže za vsem, kar zamore stanovski ugled tega uradništva povzdigniti.

II. Sredstva.

§ 2.

a) Zvezino zborovanje, katero se vrši vsaki dve leti enkrat v kakem mestu, trgu ali v kakem drugem kraju zgoraj imenovanih dežel, ter razpravlja v vseh zadevah, označenih v § 1,

b) tesno občevanje med slovenskimi bratskimi društvi,

c) uprava pogrebnega zaklada, slov. odvet. in not. uradnikov,

d) vzdrževanje in podpiranje jednega stanovskega glasila, ki služi objavljenju ukrepov in delavnosti zveze.

III. Sedež.

§ 3.

Sedež zveze je v Ljubljani.

IV. Člani.

§ 4.

K zvezi lahko pristopijo vsa društva odvetniških in notarskih uradnikov v § 1 imenovanih dežel. Člani teh društev so zajedno člani zveze.

§ 5.

Častni član zveze postane lahko vsak, ki si je stekel izvanrednih zaslug za slovensko odvetniško in notarsko uradništvo ali za zvezo društev slov. odvetniških in notarskih uradnikov. Častne člane predlaga upravni odbor v zvezinih zborovanjih.

V. Pristop in izstop članov.

§ 6.

1. Posamezna društva pristopijo k zvezi, ako to v svojem zborovanju sklenejo. Ta pristop naznaniti je pismeno upravnemu odboru, kateri o tem sklepa.

2. Pristop k zvezi se lahko ob vsakem času vrši, vendar je donesek za celo tekoče društveno leto uplačati.

3. Posamezno društvo odvetniških in notarskih uradnikov izstopi iz zveze, ako to v

svojem zborovanju sklene in to upravnemu odboru zveze pismeno naznani.

4. Poedina društva odvet. in notarskih uradnikov smatrajo se izstopivši, ako letnega doneska po 3-kratnem opominu ne vplačajo.

VI. Dolžnosti in pravice članov.

§ 7.

1. Vsako k zvezi pristopivše društvo plača na leto 1 K za vsakega pravega člana, za podpornega pa 50 vin. Visokost letnega doneska za poedine člane lahko delegacija določi od leta do leta.

2. Letne doneske posameznih društev poslati je vsaj do konca decembra upravnemu odboru.

3. Kadar katero društvo pristopi k zvezi, ima zajedno na upravni odbor poslati natančen imenik vseh svojih članov s podatki krstnega in rodbinskega imena, bivališče ter prepis svojih pravil.

4. Po vsakem glavnem zboru posameznih društev naznaniti je novo izvoljeni odbor ter vse premembe upravnemu odboru zveze.

5. Vsako društvo izvoli delegate za zvezino zborovanje in sicer društvo do 10 članov voli 1 delegata, društvo od 10 do 20 članov dva, od 20 do 30 tri itd.

6. Vsak član v zvezi stoječega društva ima pravico v glavnih zborovanjih govoriti, predloge staviti, debate se udeleževati in goste upeljati s sporazumljenjem prvosednikovim.

7. Pri sejah delegatov imajo le delegati pravico svetovanja in glasovanja, pri glavnih zborovanjih pa vsak član.

8. Vse dopise na upravni odbor poslati je poštine prosto.

VII. Uprava zveze.

§ 8.

Zveza se upravlja: a) po u pravnem odboru b) po zvezini delegaciji.

§ 9.

Upravni odbor s sedežem v Ljubljani obstoji iz prvosednika, dveh namestnikov: eden stanuje v Ljubljani, eden pa zunaj, dveh tajnikov, blagajnika, sedem odbornikov in urednika društvenega glasila.

§ 10.

Prvih pet funkcionarjev: prvosednik, eden namestnik, dva tajnika in blagajnik morajo stanovati v Ljubljani, ter tvorijo direktorij, ki sme v posebno nujnih slučajih se posvetovati in svoje sklepe v odborovem imenu objaviti.

§ 11.

Ostali odborniki izvolijo se tako, da sta dva iz Kranjskega, dva iz Spod. Štajerskega, dva iz

Primorskega in eden iz Koroškega. Zunanji odborniki imajo pravico zahtevati povračilo potnih stroškov od svojega društva.

§ 12.

Prvosednik vodi seje direktorija, upravnega odbora, delegacije in glavnega zborovanja, določi seje direktorija in upravnega odbora, zastopa zvezo proti oblastnijam in na zunaj, podpisuje s tajnikom vse spise in je odgovoren delegaciji in občnemu zboru zveze. Zborovanje delegacije skliče prvosednik le po dovoljenju upravnega odbora ali direktorija. Ako je prvosednik zadržan, zastopa ga namestnik v vseh njegovih dolžnostih in pravicah.

§ 13.

Tajnik preskrbuje vse tajniške posle upravnega odbora, sestavlja zapisnike o njegovih sejah in zborovanjih delegacije in glavnih zborovanj, ima v evidenci imenik vseh članov, hrani društvene spise, sestavlja letna izvestja o stanju in delovanju vseh društev.

§ 14.

Blagajnik vodi račune, prejema in izdaja denar s prvosednikovim podpisom.

§ 15.

Direktorij skliče prvosednik, ali pa ako 2 funkcionarja to zahtevata, upravni odbor pa na pismeno zahtevanje 3 odbornikov ali vsled važnega ukrepa direktorija, delegacija pa, ako to zahteva večina pri zvezi upisanih društev.

§ 16.

Upravni odbor je sklepčen, ako so prisotni najmanj 4 odborniki poleg sklepčnega direktorija, direktorij pa, če so 3 funkcionarji navzoči.

§ 17.

Zvezina delegacija obstoji iz upravnega odbora in delegatov, poslanih od posameznih društev odvet. in not. uradnikov.

§ 18.

Upravni odbor določi kraj in čas zborovanja zveze.

§ 19.

Delegatom se je pri zborovanju delegacije izkazati s potrdilom svojega imenovanja, ako se to zahteva.

§ 20.

Delegacija izvoli upravni odbor, določi dnevni red glavnega zborovanja, poviša ali zniža letni donesek vsakega člana, razsodi vse prepire o zadevi zveze ter sklepa o spremembi pravil ali razpustu zveze.

§ 21.

Delavnost upravnega odbora je dvoletna.

§ 22.

Veljava sklepov in volitev odvisna je od (absolutne) (relativne) večine glasov.

VIII. Glavno zborovanje.

§ 23.

Glavno zborovanje vrši se vsako tretje leto enkrat. Pri tem se obravnavajo vsi po delegaciji na dnevni red postavljeni predmeti. Glavno zborovanje lahko traja več dni.

IX. Društveno glasilo.

§ 24.

Zvezina delegacija izvoli si zvezino glasilo, v katerem se objavljajo izvestja, naredbe, sklepi, oglasi in pozivi upravnega odbora, poročila o sejah posameznih društev, razpravljanja stanovskih vprašanj itd. Urednik tega lista je zajedno član upravnega odbora.

§ 25.

Zveza se razpusti, ako to delegacija sklene po absolutni večini navzočih delegatov.

§ 26.

Ako zveza preneha, dobijo njeno premoženje po razmerju uplačanih doneskov društva odvetniških in notarskih uradnikov, ki so član te zveze.

X. Občne določbe.

§ 27.

Zveza ima svoj pečat z napisom: „Zveza društev slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov“.

§ 28.

Zveza začne svoje delovanje, ako so vsaj 3 društva odvet. in not. uradnikov naznanila svoj pristop.

Naša zveza.

Srčna želja vseh trezno mislečih, na obstanek svoj in svojih dragih vnetih tovarišev bliža se svojemu uresničenju. Predpriprave na našo „Zvezo“ so končane in danes stopimo pred vas, mili tovariši, s pravili te naše „Zveze“. Iz istih posneli boste veliko važnost te naše zveze za naš stan. Poleg drugih namenov, ima naša zveza še drug blag namen. Opravljala bode naša „Zveza“ tudi pogrebni zaklad in bilo bi želeti, da vsa društva, ki prijavijo svoj pristop k „zvezi“, ob enem tudi izjavijo pristop k našemu „pogreb-nemu zakladu“ za vse svoje člane. Že navadna šega terja, da spremljamo do vrat prijatelja, kadar se odpravlja na dolgo pot, tembolj moramo izkazati to čast in ljubezen tovarišu, kateri se za vedno loči od nas s tem, da ga ne le kolikor mogoče mnogoštevilno spremljamo do kraja večnega počitka, nego da mu preskrbimo stanu primeren lep pogreb. S tem ne bomo le kazali dragemu umrlemu tovarišu zadnjo ljubav, ulili v žalujoče srce njegovih zaostalih vsaj nekaj tola-

žila nego častili se bomo tudi sami, in s tem pokazali spoštovanje do našega stanu. Podpirajmo drug drugega! Pomagajmo si sami! Proč z nemarnostjo! Odločno se združujmo za svoje pravice! Ne molčimo, govorimo! Skupno kažimo, da smo si svesti svoje veljave ter da ne znamo samo za dolžnosti svoje, marveč, da poznamo tudi svoje pravice!

Ko objavljamo s tem „Pravila naše zveze“ prosimo vsa obstoječa društva odvet. in not. uradnikov, da v smislu teh pravil takoj prijavijo svoj pristop k zvezi naravnost društvu odvetniških in notarskih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani.

Na delo, torej! V združitvi je moč in napredek!

Iz Celja.

Razlogi, ki so dovedli državo do uzakonitve nedeljskega počitka pri drugih slojih, veljajo za nas še v večji meri. Kajti duševno delo bolj ubija kakor telesno. Sedenje pri mizi in pri rotajočem stroju je naporno in zdravju škodljivo. Človek se obrabi in postane za delo tem prej nezmožen, čim manj se mu nudi prilika za počitek.

Uradniki odvetniških in notarskih pisarn se potegujejo že nad 10 let za uvedbo popolnega nedeljskega počitka. Z vlogami na odvetniške in notarske zbornice, z osebnimi prošnjami do posameznih delodajalcev so skušali doseči svoj cilj. Le polagoma se je zdaj v tem, zdaj v onem mestu dovolil nedeljski počitek. Izgovor delodajalcev je bil vedno ta, da nedeljskega počitka ne morejo tako dolgo dovoliti, dokler se vsi odvetniki enega kraja v tem oziru ne zjedinijo na enotno postopanje, ker bi sicer trpel posamezni delodajalec, ki bi na svojo roko uvedel nedeljski počitek, v svoji pisarni škodo. Drugi izgovor je ta, da je v odvetniških in notarskih pisarnah mnogokrat rešiti zelo nujne stvari, katerih ni mogoče odložiti na drugi dan. Da sta oba izgovora brez podlage, nam ni treba dokazovati v očiglednem dejstvu, da so uvedli odvetniki na Dunaju, Trstu, Gorici, Ljubljani in drugje, torej v krajih, kjer je gotovo nujnejših zadev rešiti, ker so trgovska mesta, kakor v Celju, popoln nedeljski počitek, ne da bi njihove pisarne ali njihovi klienti le količkaj trpeli.

V Celju opetovane prošnje in predlogi uradnikov niso našle ugodne rešitve. Vsled tega so sklenili odvetniški in notarski uradniki na svojem sestanku dne 3. julija 1909, da stopijo dne 10. julija v stavko, ako se gg. šefi do pol dneva tega dne ne izjavijo, da uvedejo s 1. avgustom popoln nedeljski počitek.

To je skrajno sredstvo samopomoči. Opravičujemo ga v tem slučaju s tem, da nas v drugih kronovinah že zasmehujejo, da vzlic ponižnemu moledovanju in vzlic organizaciji ne moremo niti te malenkosti doseči, in s tem, da vendar ne gre, da bi morali ravno mi pogrešati nedeljski počitek, katerega tovariši v drugih kronovinah že davno uživajo. Ta nameravana stavka je napotila g. dr. Serneca, da je povabil gg. odvetnike in notarje na posvetovanje v „Narodni dom“. Kaj so tam sklepali, nam ni znano. To posvetovanje je imelo ta uspeh, da je g. dr. Serneec, ki je bil vedno proti upeljavi nedeljskega počitka, društvenega predsednika povabil v svojo pisarno ter konečno vendar soprodpisal od vseh odvetnikov že podpisano izjavo. Njegova izjava glasi se doslovno: „Ako se uvede nedeljski počitek v vseh pisarnah v Celju, se bo tudi podpisani tega držal, v drugem se pridružim pripombi g. dr. Vrečkota, sem pa prepričan, da nedeljski počitek ni v interesu prebivalstva na deželi (!) in tudi ne delavcev (!), tudi sem prepričan, da se počitek ne bo dal strogo držati, kakor se tudi na primer na Dunaju ne drži“.

(Op. ur.: Gospod doktor se je blagovolil malo zmotiti. V dunajskih odvet. pisarnah se vsi nedeljskega počitka strogo drže, razven morda nekaj šefov Srnečeve vrste, ki bi radi noč in dan moč uradnikov zlorabili, zato, da kujejo iz pravnih rumenjake).

Ker je torej tudi g. dr. Serneec soprodpisal izjavo, s čimur je bil popolen nedeljski počitek s 15. avgustom zagotovljen, odložili smo stavko.

Prvo nedeljo, to je 15. avgusta 1909, so se vsi razum notarja Detičeka držali nedeljskega počitka, ravno tako je bilo tudi drugo nedeljo. Tretjo nedeljo pa je g. dr. Serneec zahteval od svojih uradnikov, da morajo priti v pisarno, sicer jih bode odpustil, oziroma jim prikrajšal plače. Eden uradnik se je tega tudi zbal in namesto, da bi se oklenil svojega stanovskega društva in prosil za odpomoč, uradoval je vsled te grožnje svojega šefa tudi v nedeljo.

Ko je izvedel Dr. Br., da se v pisarni dr. Serneca uraduje, naročil je tudi svojim uradnikom da morajo menjaje hoditi ob nedeljah v pisarno.

Razmerje med g. not. D. in njegovim uslužbencem hočemo svoj čas pojasniti. Za danes opozarjamo vse naše tovariše, naj bodo društvu, katero se že leta in leta bori za to drobtinico, **vendar odkritosrčni in naj nam vsak pritisk, kateri bi se izvršil od strani delodajalca, takoj sporočijo, v prvi vrsti pa se drže danih besed.**

Da ni nedeljski počitek samo v korist uslužbencem, marveč tudi šefom samim in da si večina slednjih upeljava istega želi, kaže dejstvo, da je g. dr. Hrašovec takoj nabil na pisarniška vrata tablo: „Ob nedeljah in praznikih je pisarna zaprta“ in da se je že pred določenim terminom izvrševal v njegovi pisarni popolni nedeljski počitek. Tudi g. dr. Filipič je takoj izjavil svojemu uradniku, da mu ob nedeljah in praznikih ni treba pohajati več v pisarno. Čast jima!

Beseda naših gg. šefov nam je bila dovoljno jamstvo, da se popolen nedeljski počitek s 15. avgustom uvede v vseh pisarnah brez izjeme in pričakovali smo konec 13 letne borbe po nedeljskem počitku. Obžalovanja vredno je torej, da se celo v stanu odvetništva najdejo ljudje, ki se svojih obljub, katere so potrdili s svojim lastnoročnim podpisom, iz osebnega koristolovja nočejo držati. Toda ne samo to, — celo grožnja, da odpustijo svoje uradnike ali pa jim zmanjšajo plačo, jim služi kot sredstvo proti uvedanju nedeljskega počitka, in hočejo na ta način ne le vsem uradnikom, temveč — celo svojim tovarišem zabraniti en dan v tednu počivati. —

Kličemo toraj onim gg. šefom, kateri se nočejo držati popolnega nedeljskega počitka, **njihovo obljubo** v spomin, ter pričakujemo **od njih osebne časti**, da svoje besede ne snedo in da se bo v prihodnje nedeljski počitek v resnici izvrševal.

Nikakor pa ne razumemo njih nastopa napram svojim uradnikom, ker si ne moremo misliti, da bi odvetnik podpisal izjavo, katere ne bi bil dobro prebral. Na izjavi pa se ne nahaja nobena beseda, s katero bi se reklo, da bode uradnikom vsled upeljave nedeljskega počitka že od itak bornih plač kaj odtegnilo, ker so v pisarnah vendar uradniki ne dninarji.

Iz dosedanjega nastopa pač uvidimo, da vživa fijakerski konj v Londonu pri svojem gospodarju večje ugodnosti kakor mi, kajti Londonski konj je že deležen danes nedeljskega počitka.

Dostavek uredništva: Ne da bi hotel cikati s tem v kako politično stranko, koji ne pripadam, in ostajam strogo le pri stvari, dovoljujem si opozoriti vse one gg. šefe, ki so svojo besedo snedli, in obenem dokumentirali „naprednost“ z duhom časa, naj si prečitajo znamenito znanstveno delo Karola Marxa, „Das Kapital,“ kritik der politischen Ökonomie, in posebno 4. odstavek prvega poglavja. Priporočamo ta odstavek kakor vse 4 knjige tega dela v temeljit študij, kajti iz Vašega nastopa se vidi, da

ste ta študij zamudili in da živite še v časih peruke. Gospodje, ko kimate tako resno s sivimi glavami, kaj nič ne čutite „cofa“, ki binglja čez hrbet? Ali Vas ni prav nič sram?

Seveda, šef uradniku sme že kaj obljubiti a držati ni treba obljube. Saj je to samo uradnik, človek se šele začne s šefom. In narodne svetinje etc., to je vse le šefovo. Kaj pa, če bi mi narodne svetinje etc. razumeli tudi lahko po svoje, v lastnem interesu? Ali nismo v to opravičeni? Jutri gremo v London, morda dobimo službo pri fijakerjih. Védno je še boljše biti konj, ko slov. ali not. uradnik v Celju.

Velecenjeni gospod urednik!

Čudne stvari se gode sedaj po svetu. Še predno smo odšli na počitnice, nas je presentil pojav tovariške ogorčenosti v Celju. Čudno, čudno! Zmajevali smo z glavami: „No, no, kaj pa to?“ Tako smo se vprašali, ko smo prečitali nekaj člankov in en uvodnik v celjskem „Narodnem dnevniku“. Torej celjski tovariši so zagrozili s — stavko. Kar na mah, naenkrat, nenpričakovano so se sešli, zborovali in sklenili; in že grožnja sama bila je dovolj: Šefi so pristali na naše zahteve, — popolni nedeljski počitek stopi v veljavo prihodnjo nedeljo . . ., do takrat bo ta novotarija razglašena po listih in lecah.

Povdarjamo, da je bil to uspeh organizacije. Le skupen nastop, skupna volja je dosegla, česar ni mogla doseči malomarna, mrtvoudna organizacija. Ali oživili so se udi, oživelo je telo in danes stojimo pred faktom: Živa stanovska zavest je z enim svojim pojavom vrgla tradicijo, živa stanovska zavest je napravila to takorekoč v ednem dnevu, o čemur smo poprej le leta in leta sanjali.

Pred nami leži ena prvih številčk našega lista. 10 let je tega! In tam najdemo dobesedno natisnjeno okrožnico, ki jo je celjsko društvo razposlalo odvetnikom in notarjem na Spodnjem Štajerskem. Takrat ni bilo govora o štrajku. Na občnem zboru se je konstatiralo, da se vabilu k udeležbi ni odzval niti eden odvetnik ali notar; radi takega preziranja je občni zbor izražal obžalovanje — in sklenil razposlati okrožnico . . .

10 let smo potem rabili, da smo prišli od konstatacije preziranja na zadnje sredstvo, na stavko. 10 let! Naglica nikoli ni prida. Takrat, pred 10 leti, smo v dotični okrožnici apelirali na človekoljubnost in dobrosrčnost šefov, ki so imeli do danes časa dovolj, o človekoljubnosti razmišljavati. Če bi imeli med našimi gg. šefi

kakega pisatelja, bi najbrže bil v teh 10 letih napisal študijo o človekoljubju.

Ali to je posebno poglavje. Jalovo je, tu govoriti o človekoljubju, saj „in Geldsachen hört die Gemütlichkeit auf.“ Odtod ta »stanovska zavednost« naših gg. šefov. Kaj, ko bi enkrat naši gg. šefi iskali svojo stanovsko zavednost kje drugje, in ne v tlačenju svojih uradnikov; ali pa ko bi vsi slov. odv. in not. uradniki postali malo „ungemütlich“, kakor so v zadnjih dneh bili Celjani?

Sicer se pa pokazuje pri natančnem pregledovanju starih številk našega lista, da dotična uloga ni bila edina: Leta 1906 smo poslali prošnjo za nedeljski počitek na odv. zbornico, leta 1905 smo jih opozorili na tozadevno državno-zborsko interpelacijo češkega narodnega socialista Choca, podobno leta 1902, 7. julija 1899 smo poslali ulogo g. šefom, katerim se pa ni zdelo vredno na to vlogo odgovoriti; ponavljali smo to zahtevo pri vsakem občnem zboru, privatno v pisarnah, v gostilnah. Nič. Do stavke se niti zganili niso, gg. človekoljubi, ki jim je narodov napredek tako pri srcu. Seveda, pod narodom razumejo — sami sebe. Potem ni čuda...

Sploh so na naši gg. šefi včasih dokaj čudni. V zadnji naši številki smo malo poropotali: Uvedena je nova tarifa; ker so jo šefi dosegli posebno tudi z ozirom na draginjo in z ozirom na to, da zahtevajo njih uradniki izboljšanje plač, — smo v enem svojih člankov apelirali na njih čast: kajti če je to vzrok zvišanega tarifa, je potem, dostojno in častno, da se oni sami potem tudi ozirajo na draginjo in da nam res izboljšajo plače, radi katerih jim je ministerstvo izboljšalo tarif! Če pa ostanemo pri starem, je bilo sklicevanje na plače le „Vorspiegelung falscher Tatsachen“, kajti če nam šefi plač ne povišajo, se tudi ne smejo na to pot na nekak glavni moment sklicevati.

Vsled tega našega popolnoma opravičenega in odkritega članka pa je nastalo pri gg. šefih ogorčenje, kakor če bezneš v sršenovo gnezdo. In obsodili so nas, da je ta revolverski ton, vreden zagrizenega redakterja kakega ultraradikalnega nemškega ali laškega lista, nikakor pa ne strokovnega glasila; da se nimamo pritoževati; itd. No, mi vstrajamo pri onem članku in samo upamo, da ne bo ostalo le pri članku. Če se šefi pri zboljšanju tarife sklicevali na zboljšanje naših plač, je stvar njih osebne in stanovske časti zvišanje naših plač po onem redu, kakor smo ga že večkrat, posebno v lanskem letniku, v „Pisarni“ obravnavali.

Če pa oni tega ne store, ostanemo pri tem, da je sklicevanja na naše povišanje bila le „Vor-

spiegelung falscher Tatsachen“, — slepljenje z neresničnimi navedbami. In ko jim to predbacivamo, so pa hudi na nas, naši gg. šefi! Zakaj? Resnica oči kolje! No, celjski slučaj nam daje upanje, — če prej ne, čez 10 let bo že bolje. Namreč, če se bodo naši tovariši v teh letih zdramili. Sicer pa je treba o tem napisati posebno poglavje.

Za danes naj bo dovolj. Prihodnjic g. uradnik, Vam že še kaj pišem. Da, da, smo pač sitni, vedno več, vedno več, ti ubogi šef pa daj in daj. O ti režija ti. Ampak, dosti za danes. Na veselo svidenje na Bledu drugo leto. Saj nam bodo naše splendidne plače dovolile, da v svojih dvomesečnih počitnicah odidemo v blejska kopališča ali pa celo v Norderney ali Nizzo. Torej, na svidenje! Vaš tovariš

Nikdarsit.

Tolmačenje §. 54 c. p. r.

Tožitelj A. R. v Trstu vložil je tožbo pri okrajnem sodišču v Gorici zoper K. D. iz Kozane zaradi K 594.2 I s pp. —

Toženka imela je sicer svojega zastopnika, kateri je pa pri zadnji razpravi ni zastopal in tudi ne stroškovnika vložil. — Toženka je le na sodnikovo vprašanje naznanila, da zahteva na stroških pavšalni znesek 70 K. —

V prvi inštanci je toženka bila obsojena v plačilo iztoženega zneska in stroškov. —

Prizivno sodišče je pa vsled tožinkinega priziva prvo rzsodbo razveljavilo in obsodilo tožitelja v povračilo prizivnih stroškov ne pa tudi v povračilo stroškov prve stopinje, ker niso bili posamezno navedeni t. j. ker toženka pri konečni razpravi ni priložila sodnijskim spisom stroškovnika (§ 54 c. p. r.)

Proti tej rzsodbi, koliko se je ista naslanjala na izrek o pravnih stroških prve stopinje, vložila je toženka revizijski utok, v katerim je navajala med drugimi razlogi tudi to, da je sodnikovi zahtevi zadostila s tem, da je navedla svoje stroške s pavšalnim zneskom 70 K ter da bi okrožno sodišče bilo moralo na stroških prve stopinje nji priznati toliko, kolikor so isti razvidni iz pravnih spisov. —

Iz teh so namreč razvidne poti k razpravam, informacija s odvetnikom, pooblastilo in kolek, intervencija zastopnika pri prejšnjih razpravah. — Te stroške bi morala okrožna sodnja prisoditi vsaj v onem znesku, kojega smatra ona za primernege. Revizijsko sodišče je zavrnilo tožiteljevo revizijo proti rzsodbi okrožne sodnije ter ugodilo z rzsodbo z dne 10. V. 1909 C II 189/9 20 revizijskemu utoku toženke.

— ter obsodilo tožitelja, da mora povrniti toženki na stroških prve stopnje 40.— K in na stroških revizijskega utoka 13.86 K.

Revizijsko sodišče pravi v svojih razlogih, da zadostuje, da je toženka na konečni razpravi zahtevala na svojih stroških pavšalni znesek in da ni torej najti vzroka, da bi se v tem slučaju upoštevali predpisi § 54 c. p. r. —

Počitnice.

„Gut Ding will Weile haben“ ali „naglica nikoli ni prida“, tako si mislijo naši gg. šefi in skrbno pazijo, da bi se prav gotovo ne pre-naglili z uvedanjem počitnic. Čemu tudi, ko pa še ni takega zakona?

Lani ob tem času smo pisali o počitnicah, dokazovali, kako so potrebne, navajali zanje vse mogoče vzroke. Predlani smo pisali isto in pred petimi leti tudi. No, bodimo pravični: Vedne zahteve, vedno ponavljanje je nekaj koristilo: V Gorici smo na splošno uvedli neko vrsto počitnic. Nekateri g. šefi so skrčili uradne ure, tako n. pr. dr. Pavletič, dr. Franko, — prvoimenovani je dal svojemu uradništvu tudi razun tega 10—14 dnevne počitnice, drugoimenovani samo pisarnovodji in koncipijentu. Dr. Tuma je pa uvedel počitnice za vse svoje uradnike. Ali taki šefi so še vedno bele vrane. Večina njih je podobna šefu iz nemških šaljivih listov: „Kaj, Vi hočete na počitnice, na zrak? Kaj ne sedite itak celo leto pri — odprtem oknu?“

In tako je 90 % naših tovarišev, ki počitnic nimajo, ali pa le kake iluzorične počitnice — —

Zunaj jasno modro nebo, solnce žari, razbeljeni zrak trepeta nad strehami, ti pa sediš sključen v pisarni, ki je bolj podobna oni biblični peči, v katero je Nebukadnezar vrgel štiri mladeniče — — — — —

Muhe brenče po pisarni; vse je tiho; spanec in vročina te premagujeta. Dela ni, kvečjemu smeš brskati po starih prašnih „špehah“. Šef je na letovišču, koncipijent tudi. Ti pa sediš in cvreš v vročini. Strank ni, — ampak kako lahko bi slučajno kaka stranka prišla in šefu bi odšel zaslužek! Pomisli to, o kristjan in sedi v pisarni, ne želi si več počitnic! Kajti taka želja je nesocialna, njeno uresničenje je atentat na šefov žep! „Völker Europas, wahret eure heiligsten Güter!“

Sam si v tej mizeriji ne znam pomagati. Tovariši, vsi v zvezo in potem po celjskem vzgledu: Počitnice moramo dobiti, če ne izlepa pa izgrda! Vsak delavec je vreden plačila in oddiha, najbolj pa oni, ki v slabih eksistenčnih

pogojih celo življenje dela za druge in kojemu se je godilo dobro, če more imeti spodoben pogreb. —

Zapisnik

ustanovnega občnega zbora dne 6. marca 1909 društva odvet. in notar-skih uradnikov na Primorskem s sedežem v Gorici.

(Dalje.)

Tovariš Gilčvert nadaljuje:

Tudi če zaporedno zadevamo ob nepremostljive zapreke — bodisi, da se nam nasprotuje zbog neznanja zakona, trme ali samovolje — ne smemo prav nič popustiti od naših zahtev. S podvojeno silo moramo delovati na to, da dosežemo one pravice, ki so jih pred nami že vživali naši tovariši, ki pa so te pravice izgubili bodisi po krivdi šefov, bodisi po lastni popustljivosti ali malomarnosti.

Dragi tovariši! V teh kratkih potezih očrtal sem Vam delovanje naše III. skupine v kolikor je odbor proti koncu še zamogel vršiti svojo nalogo.

Ker društveni tajnik tov. Andrej Tutta ni sestavil nikakega poročila ter ni čutil niti potrebe, da bi došel na današnje zaključno zborovanje III. skupine, mora tozadevna točka odpasti in zaključujem z mojim splošnim poročilom gibanje III. skupine, ki se danes preneha in mesto nje oživi samostojno društvo, ki naj zanese v naše vrste novih idej, novega navdušenja.

Poročilo se soglasno odobri ter sprejme predlog, da se III. krajevno skupino razpusti ter mesto nje ustanovi samostojno društvo s sedežem v Gorici. Predsednik: Prehajam k 2. točki: poročilo pripravljalnega odbora:

Pri občnem zboru III. skupine dne 25/8. 1908 sprejel se je sklep, da se III. skupino razpusti ter mesto iste ustanovi samostojno društvo, ki naj bi raztezalo svoj delokrog po celi Primorski.

V pripravljalni odbor izvoljeni so bili tovariši: Vladimir Knaflič, Franjo Moškon, Andrej Tutta in Dragotin Gilčvert.

Sestavili smo pravila, katera smo pri seji 10/11. 1908 primerjali s pravili Celjskega in Ljubljanskega društva ter s pravili nekaterih nemških društev. Pravila se je pri tej seji odobrilo. —

S sklepom od 25/1. 1909 št. Pr 49 sporočilo se nam je, da je c. kr. namestništvo v Trstu nameravalo ustanovitev novega društva vzelo na znanje ter, da nima ničesar proti ustanovitvi.

Obzirom na to sklicali smo za danes občni zbor, da ustanovimo novo društvo po pravilih, ki so zasnovana na široki podlagi tako, da v to društvo lahko sprejmemo tovariše ne le iz Goriško Gradiščanske temveč iz vseh krajev po celi Primorski.

Zlasti naši tovariši po celi deželi naj bi našli v novem društvu pravo zavetišče pred zmozgavanjem in terorizmom, ki po trgih še neverjetno cvete. Naj se tudi oni ohrabrijó ter dvignejo iz one suženjske podvrženosti, ki nikakor ni v ponos značaju odvetniškega uradnika.

Novo društvo naj nam pomaga priboriti zvišanje plač, nepretrgano uradovanje, pravico zastopanja pri sodiščih ter nam sploh pribori enakopravnost z enakimi uradniki v drugih slojih.

Prehajam k 3 točki dnevnega reda: Volitev novega odbora.

Voli se predsednika posebej, 4 odbornike in 2 namestnika posebej.

Kot predsednik bivše III. skupine zahvaljujem se Vam za izkazano zaupanje katero ste mi izkazali ves čas obstoja III. skupine ter Vas ob enem prosim da me za novo društvo ne volite več predsednikom.

Z ozirom na to, da je novo društvo zasnovano za celo Primorsko, da mora isto izdajati Slov. pisarno, čaka novi odbor mnogo podrobnega dela in odgovornosti. Zlasti bodoči predsednik in tajnik priponuditi bodeta morala vso požrtvovalnost in mnogo drugega časa, ako bodeta hotela v novem društvu tako krmariti, da nas naša ladija popelje brez nezgod na širo morje v uspešen boj za naše pravice, k našemu probujenju.

Ker sem ne le pisarniško mnogo zaposlen, marveč imam tudi z mojimi gospodarskimi zadevami skrbi čez glavo, ne mogel bi kot predsednik pri najboljši volji društvo z ono skrbjo in natančnostjo voditi, ki je za razvitek mladega društva neobhodno potrebna.

Tudi se mi je od nekaterih gg. šefov očitalo, da izbiramo za našo organizacijo preostre članke, da so naše zahteve preveč odločne itd. Na drugi strani pa sem — kakor znano — z nekaterimi zasebnimi pravdami došel v navskrižje z nekaterimi gg. šefi, ki svoj mandat niso smatrali kot dolžnost zastopanja nasproti meni, marveč so vsled njih pravnega poraza z menoj, postali moji osebni neprijatelji.

Upošteva vse to, je za društvo le koristno, da mu načeluje mož, ki se še ni ekspoziral, in bode kot tak morda ubral druga pota nego jaz, ter skušal našo organizacijo utrditi s kakim drugim bojnim orožjem.

Ne da bi hotel volitev prejudicirati, naglašam, da rabi naše društvo odločnega predsednika, ki ni samo čislan od svojega šefa in dober uradnik v pisarni. marveč ki ima tudi ugled pri sodišču in kaj zaslonbe pri drugih gg. šefih. Pred vsem pa mora imeti ljubezen do nas in našega stanu in ako ima te lastnosti v zadostni meri, potem uspehi ne izostanejo.

Gotovo se ne moti in ako imenujem tovariša Antona Klavžar kot za to mesto sposobnega. On znanost ima potrebno, primeren nastop ter je v svoji pisarni neomejen gospodar in bo toraj za društvo tudi v pisarni ložje kaj ukrenil, kakor kateri drugi tovariš, ki v pisarni tudi svoj prosti čas ne sme posvetiti društvenemu delu.

Prekinem zborovanje za 10 minut.

Priglasil se tovariš Ant. Klavžar, ki se brani predsedniškega mesta, češ da ni mu časa in da je za društvo bolje, ako mu predsedujejšnji predsebnik, ki je o društvenem delovanju boljše informiran, ki je proučeval naše cilje na shodih v Celju, Ljubljani in Dunaju ter naj tudi naše društveno delovanje prikroji po teh vzgledih, v kolikor so za naše razmere koristni.

Tovariš Gilčvert izjavi, da z ozirom na že navedene razloge predsedništva ne more sprejeti ter predlaga, da se volitev predsednika izvrši po listkih.

Izid volitev po listkih: Dragotin Gilčvert 11 glasov, Anton Klavžar 3 glase, Miha Krištofič 2 glasova.

Skrutinator Franjo Moškon proglašil ta izid, po kojem bi bil izvoljen predsednikom tovariš Gilvert.

Dragotin Gilčvert ne sprejme izvolitve ter pozivlja navzoče tovariše, da spremenijo osebo predsednika v prid dobri stvari; sam pa bode po svojih močeh podpiral novega predsednika.

Vname se debata v kojoj posežejo tovariši Anton Klavžar, iur. V. Knaflič, Franjo Moškon, Miha Krištofič in D. Gilčvert.

Slednjič predlaga Ant. Klavžar, da se naj voli per relamationem in sicer prejšnjega predsednika.

Na to je bil izvoljen soglasno predsednikom Dragotin Gilčvert, ki je slednjič predsedstvo sprejel pod pogojem, da ga bodo odborniki v podrobnem delu podpirali.

Po listkih so bili izvoljeni v odbor: Klavžar Anton podpredsednik, Likar Janko tajnik, Moškon Franc blagajnik, Svetlič Janko, Plesničar Franc namestnika, dr. Karol Podgornik, Andrej Tutta nadzornika.

Predsednik izpodbuja tovariše k vzajemnosti in vztrajnemu svetovanju ter zaključni shod, ki je trajal do 1 ure po polnoči.

V GORICI dne 6. III. 1909.

Odbor.

Notarska pisarna na deželi sprejme mundanta, ki ima lepo in hitro pisavo. Plača po dogovoru. Ponudbe na uredništvo „Slovenske Pisanje“.

Odlikovan z zlato kolajno v Parizu 1904
in z zlato kolajno in križcem v Londonu
1905.

Ant. Presker,
krojač

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 16
priporoča svojo veliko zalogo
gotovih oblek za gospode
in dečke, jopice in plaščev
za gospe, nepremočljivih
havelokov itd. itd.

Obleke po meri se po najnovejših
uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Zaloga čevljev

Julija Štor

Ljubljana Prešernove ulice št. 5

Največja zaloga moških, damskih
in otroških čevljev, čevljev za
lawtennis in pri tnih goisserskih
gorskih čevljev.

Elegantna in skrbna izvršitev po vseh
cenah.

Obleke

za gospode in obleke za dečke,
obleke za otroke, površnike za
gospode in dečke, žakete za dame,
paleta za dame, plašče za deklice
v največji izbiri in pa po najnižjih
cenah priporočala

Gričar & Mejač
LJUBLJANA, Prešernove
ulice šte. 9.

Članom društva „Slov. odvetniških
in notarskih uradnikov“ 5% po-
pusta od stalnih cen.

Ljubljanska kreditna banka

Delniški
kapital
3.000.000
kron.

✓ Ljubljani, Stritarjeve ulice št. 2, ✓

preskrbuje

Rezervni
zaklad
350.000
kron.

najkulantneje vse v bančno stroko spadajoče transakcije

Vloge na knjižice sprejema po 4 $\frac{1}{2}$ %

Podružnice v Spljetu, Celovcu in Trstu.